TEISINGUMO TEISMO (trečioji kolegija) SPRENDIMAS

2006 m. gegužės 11 d.*

Byloje C-11/05

dėl *Gerechtshof te Amsterdam* (Nyderlandai) 2004 m. gruodžio 28 d. Sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2005 m. sausio 14 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Friesland Coberco Dairy Foods BV, veikiančios pavadinimu „Friesland Supply Point Ede“,

prieš

Inspecteur van de Belastingdienst/Douane Noord/kantoor Groningen,

TEISINGUMO TEISMAS (trečioji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas A. Rosas, teisėjai J. Malenovský, J.-P. Puissochet, U. Lõhmus ir A. Ó Caoimh (pranešėjas),

* Proceso kalba: olandų.

generalinis advokatas M. Poiares Maduro,
posėdžio sekretorė M. Ferreira, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2005 m. gruodžio 8 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

— *Friesland Coberco Dairy Foods BV,* atstovaujamos *adviseurs* J. G. Olijve ir J. P. Scholten,

— Nyderlandų vyriausybės, atstovaujamos H. Sevenster ir M. de Grave,

— Graikijos vyriausybės, atstovaujamos I. Chalkias ir S. Papaioannou,

— Italijos vyriausybės, atstovaujamos I. M. Braguglia, padedamo *avvocato dello Stato* G. Albenzio,

— Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos J. Hottiaux, padedamos advokatės Y. van Gerven,

susipažinęs su 2006 m. vasario 2 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą (OL L 302, p. 1), iš dalies pakeisto 2000 m. lapkričio 16 d. Europos parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2700/2000 (OL L 311, p. 17, toliau – Muitinės kodeksas), 133 straipsnio e punkto ir 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93, išdėstančio Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92 įgyvendinimo nuostatas (OL L 253, p. 1), iš dalies pakeisto 2001 m. gegužės 4 d. Komisijos reglamentu (EEB) Nr. 993/2001 (OL L 141, p. 1, toliau – Įgyvendinimo reglamentas), 502 straipsnio 3 dalies ir 504 straipsnio 4 dalies išaiškinimu.

2 Šis prašymas pateiktas byloje tarp Nyderlandų bendrovės *Friesland Coberco Dairy Foods BV* (toliau – *Coberco Dairy Foods*) ir Groningen muitinės įstaigos muitų ir mokesčių inspektoriaus (*inspecteur van de Belastingdienst/Douane Noord/Kantoor Groningen*, toliau – Inspektorius) dėl prašymo išduoti leidimą taikyti muitinės prižiūrimą perdirbimą (toliau – Prašymas).

Teisinis pagrindas

Muitinės kodeksas

3 Muitinės kodekse įtvirtintos tam tikros ekonominio poveikio turinčios muitinės procedūros, tarp kurių 130–136 straipsniuose yra ir „muitinės prižiūrimas perdirbimas“.

4 Muitinės kodekso 130 straipsnis yra suformuluotas taip:

„Įforminus muitinės prižiūrimo perdirbimo procedūrą Bendrijos muitų teritorijoje leidžiama, netaikant prekybos politikos priemonių, naudoti importo muitais neapmokestintas ne Bendrijos prekes, atliekant perdirbimo operacijas, kurios pakeičia šių prekių rūšį arba pavidalą, o atlikus šias operacijas gautus produktus išleisti į laisvą apyvartą, taikant už juos nustatytas importo muitų normas. Tokie produktai vadinami perdirbtaisiais produktais."

5 Remiantis šio kodekso 132 straipsniu:

„Leidimas perdirbti prekes muitinei prižiūrint išduodamas asmens, kuris atlieka arba organizuoja perdirbimą, prašymu."

6 Muitinės kodekso 133 straipsnyje numatyta:

„Leidimai išduodami tik:

<...>

e) tada, jeigu įvykdyti būtini šios procedūros taikymo reikalavimai – padėti sudaryti arba išlaikyti gamybinės veiklos Bendrijoje sąlygas nepadarant neigiamo poveikio esminiams panašias prekes gaminančių Bendrijos gamintojų intere-

sams (ekonominės sąlygos). Atvejai, kuriais ekonominės sąlygos laikomos įvykdytomis, gali būti nustatomi taikant Komiteto procedūrą."

7 Pagal Muitinės kodekso 247–249 straipsnius Europos Bendrijų Komisijai padeda Muitinės kodekso komitetas (toliau – Komitetas), vadovaudamasis sąlygomis, įtvirtintomis minėtuose straipsniuose.

8 Dėl minėto Komiteto aptariamo kodekso 249 straipsnyje įtvirtinta:

„Komitetas gali nagrinėti bet kurį su muitų teisės aktais susijusį klausimą, kurį savo iniciatyva arba valstybės narės atstovo prašymu iškelia Komiteto pirmininkas."

Įgyvendinimo reglamentas

9 Įgyvendinimo reglamento 496 straipsnis „leidimą" apibrėžia kaip muitinės leidimą procedūroms naudoti.

10 Šio reglamento 502 straipsnyje nurodyta:

„1. Išskyrus tuos atvejus, kai ekonominės sąlygos laikomos įvykdytomis pagal 3, 4 arba 6 skyrius, leidimai nesuteikiami tol, kol muitinės nepatikrina ekonominių sąlygų.

2. Taikant laikinojo įvežimo perdirbti procedūras (3 skyrius), patikrinimas leidžia nustatyti ekonominį Bendrijos išteklių naudojimo netikslingumą, pirmiausia atsižvelgiant į šiuos kriterijus, kurie detaliai išdėstyti 70 priedo B dalyje:

a) Bendrijoje pagamintų prekių, turinčių tokias pat kokybės ir technines charakteristikas kaip ir prekės, kurias planuojama įvežti numatomoms perdirbimo procedūroms, neturėjimas;

b) kainų skirtumas tarp Bendrijoje pagamintų prekių ir prekių, kurias planuojama įvežti;

c) sutartiniai įsipareigojimai.

3. Taikant perdirbimo muitinei kontroliuojant procedūras (4 skyrius), patikrinimas leidžia nustatyti, ar ne Bendrijos išteklių naudojimas leidžia Bendrijoje sukurti arba palaikyti perdirbimo veiklą.

<...>“

11 Pagal minėto reglamento 503 straipsnį:

„Ekonominės sąlygos įtraukiant Komisiją gali būti tikrinamos:

a) jeigu suinteresuotos muitinės pageidauja pasitarti viena su kita prieš išduodant leidimus arba juos išdavus;

b) jeigu kita muitinės administracija prieštarauja išduotam leidimui;

c) Komisijos iniciatyva.“

12 Įgyvendinimo reglamento 504 straipsnyje įtvirtinta:

„1. Kai patikrinimas inicijuotas pagal 503 straipsnį, informacija apie jį siunčiama Komisijai. Joje nurodomi jau atlikto patikrinimo rezultatai.

2. Komisija atsiunčia gavimo patvirtinimą arba suinteresuotas muitines informuoja apie veiklą savo iniciatyva. Pasitarusi su jomis, ji nustato, ar reikalingas ekonominių sąlygų patikrinimas Komitete.

3. Jeigu klausimas perduotas Komitetui svarstyti, muitinės pareiškėją arba turėtoją informuoja, kad buvo inicijuota tokia procedūra ir, jeigu prašymo nagrinėjimas nebaigtas, kad 506 straipsnyje nustatyti terminai yra atšaukiami.

4. Suinteresuotos muitinės ir bet kurios kitos muitinės, tvarkančios panašius leidimus ar prašymus, atsižvelgia į Komiteto išvadą.

<...>“

13 Dėl muitinės prižiūrimo perdirbimo procedūros Įgyvendinimo reglamento 551 straipsnio 1 dalis numato:

„Muitinės prižiūrimo perdirbimo procedūros taikomos prekėms, kurias perdirbus gaunami produktai, kuriems taikomi mažesni, negu taikomi importo prekėms, importo muitai."

14 Pagal minėto reglamento 552 straipsnį:

„1. Ekonominės sąlygos A dalies 76 priede paminėtų prekių rūšių ir operacijų atžvilgiu laikomos įvykdytomis.

Kitų rūšių prekėms ir operacijoms taikomas ekonominių sąlygų patikrinimas.

2. Ekonominės sąlygos prekių rūšims ir operacijoms, paminėtoms 76 priedo B dalyje ir nenumatytoms A dalyje, tikrinamos Komitete. Taikomos 504 straipsnio 3 ir 4 dalys."

15 Įgyvendinimo reglamento 76 priedo B dalyje nurodomos visos prekės, kurioms taikomos žemės ūkio politikos priemonės.

Reglamentas (EB) Nr. 1260/200

16 Siekiant bendrosios žemės ūkio politikos tikslų, ypač norint užtikrinti, kad Bendrijos cukrinių runkelių ir cukranendrių augintojai galėtų pasinaudoti reikiamomis garantijomis, susijusiomis su užimtumu bei gyvenimo lygiu, 2001 m. birželio 19 d. Tarybos reglamentu (EB) Nr. 1260/2001 dėl bendro cukraus sektoriaus rinkų organizavimo (OL L 178, p. 1) įtvirtintos cukraus rinką stabilizuojančios priemonės.

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

17 *Coberco Dairy Foods* gamina gėrimus, kurių pagrindas – vaisių sultys, kaip žaliavą naudodama iš bendrovių, įsteigtų tiek valstybėse narėse, tiek kitose trečiosiose šalyse, pirktas koncentruotas vaisių sultis, cukrų, kvapiąsias medžiagas, mineralus ir vitaminus. Gamybos būdą sudaro pirmiausia vaisių sulčių sumaišymas su vandeniu bei cukrumi pasterizuojant gautąjį produktą ir vėliau jį supakuojant.

18 Remdamasi Muitinės kodekso 132 straipsniu 2002 m. liepos 23 d. ši bendrovė pateikė Nyderlandų muitinei prašymą išduoti leidimą taikyti muitinės prižiūrimo perdirbimo procedūrą trims prekėms: obuolių sultims, kurių sudėtyje yra pridėtojo cukraus, apelsinų sultims, kurių sudėtyje yra pridėtojo cukraus, ir baltajam cukrui, išskyrus cukranendrių cukrų. Šiame prašyme prie ekonominių sąlygų buvo nurodyta, kad medžiagų, kurių kilmė — trečiosios šalys, panaudojimas leistų išlaikyti perdirbimo veiklą Bendrijoje.

19 Kadangi prekės ir nurodytas perdirbimas yra įtvirtinti Įgyvendinimo reglamento 76 priedo B dalyje, byla buvo pateikta Komitetui, siekiant patikrinti, ar buvo įvykdytos ekonominės sąlygos.

20 2003 m. rugpjūčio 22 d. Komisija pateikė Komitetui darbo dokumentą, iš kurio matyti, kad *Coberco Dairy Foods* pateikė prašymą išduoti leidimą dėl didelės konkurencijos su Centrinės ir Rytų Europos gamintojais. Ji numatė pradinę apie 750 000 EUR investiciją į pastatų statybą perdirbimui, sukursiančiam apie dvi darbo vietas. Netaikant muitinės prižiūrimo perdirbimo procedūros *Coberco Dairy Foods* greičiausiai būtų nusprendusi perdirbti produktus Centrinėje arba Rytų Europoje, o ne Nyderlanduose.

21 Komitetas išnagrinėjo šį dokumentą 2003 m. rugsėjo 18 d. posėdyje. Šio posėdžio protokole nurodyta, kad Komisijos žemės ūkio generalinio direktorato atstovas informavo Komitetą, pirma, apie cukraus realizavimo garantijų sumažinimą siekiant laikytis Bendrijos tarptautinių įsipareigojimų ir, antra, apie tai, kad Bendrijos cukraus gamintojai yra „spaudžiami“ ir kad „neapmokestinimas muitais“ taikant muitinės prižiūrimo perdirbimo procedūrą padidintų šį spaudimą. Todėl nurodytas generalinis direktoratas nepritarė šiam prašymui. Tačiau Komitetas nusprendė, kad ekonominės sąlygos šiuo atveju nebuvo įvykdytos.

22 Remdamasi šia Komiteto išvada 2003 m. spalio 27 d. sprendimu Nyderlandų muitinės įstaiga atmetė *Coberco Dairy Foods* pateiktą prašymą. Šios įmonės pateiktą skundą inspektorius atmetė 2004 m. balandžio 2 dieną.

23 Tada 2004 m. gegužės 10 d. *Coberco Dairy Foods* pateikė *Gerechtshof te Amsterdam* ieškinį.

24 Esant šioms aplinkybėms, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas 2004 m. gruodžio 28 d. nutartimi nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos prejudicinius klausimus:

„1. Kaip turi būti aiškinama (Muitinės kodekso) 133 straipsnio e punkto frazė „nepadarant neigiamo poveikio esminiams panašias prekes gaminančių

Bendrijos gamintojų interesams“? Ar šiuo atveju turi būti atsižvelgiama tik į galutinio produkto rinką, ar taip pat reikia nagrinėti ir ekonominę pradinių žaliavų, kurioms taikomas muitinės prižiūrimas perdirbimas, situaciją?

2. Ar vertinant frazę „perdirbimo veiklos sukūrimas arba palaikymas“, kuri yra įtvirtinta (Įgyvendinimo reglamento) 502 straipsnio 3 dalyje, reikia atsižvelgti bent jau į numatyta veikla sukuriamų darbo vietų skaičių? Kokius kitus kriterijus reikia taikyti aiškinant nurodytą reglamento tekstą?

3. Ar procese dėl prejudicinio sprendimo Teisingumo Teismas gali nagrinėti Komiteto išvadų galiojimą atsižvelgdamas į atsakymus, pateiktus į pirmąjį ir antrąjį klausimus?

4. Jeigu į 3 klausimą būtų atsakyta teigiamai, ar pateiktos Komiteto išvados galioja tiek jų pagrindimo, tiek pateiktų argumentų dėl ekonominio poveikio atžvilgiu?

5. Jeigu Teisingumo Teismas neturi teisės nagrinėti Komiteto išvadų galiojimo klausimo, kaip tuomet turi būti aiškinama (Įgyvendinimo reglamento) 504 straipsnio 4 dalies frazė „suinteresuotos muitinės <...> atsižvelgia į Komiteto išvadą“, jeigu pirmoje instancijoje muitinės įstaiga ir (arba) apeliacinėje instancijoje – nacionalinis teismas mano, kad Komiteto išvada negali būti pagrindas atmesti prašymą išduoti leidimą taikyti muitinės prižiūrimą perdirbimą?“

Dėl penktojo klausimo

25 Penktuoju klausimu, kurį reikia išnagrinėti pirmiausia, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas klausia dėl frazės „suinteresuotos muitinės atsižvelgia į Komiteto išvadą“, esančios Įgyvendinimo reglamento 504 straipsnio 4 dalyje, išaiškinimo. Jis iš esmės klausia, ar ši nuostata reiškia, kad Komiteto išvados yra privalomos muitinės įstaigoms, kurios sprendžia dėl prašymo išduoti leidimą taikyti muitinės prižiūrimą perdirbimą.

26 Pirmiausia pažymėtina, kad iš Įgyvendinimo reglamento 504 straipsnio 4 dalies formuluotės neišplaukia, kad Komiteto išvados yra privalomos nacionalinės muitinės įstaigoms. Remiantis šios nuostatos formuluote, į Komiteto išvadas turi atsižvelgti tik tos muitinės įstaigos, kurios nagrinėja prašymą, bei bet kuri kita muitinės įstaiga, tvarkanti panašius leidimus ar prašymus išduoti leidimus.

27 Ši nuostata visiškai neįpareigoja nacionalinių muitinės įstaigų automatiškai laikytis Komiteto išvadų. Jos gali nukrypti nuo šio komiteto priimtų išvadų su sąlyga, kad motyvuoja savo sprendimus šiuo klausimu.

28 Šis Komiteto išvadų privalomumo ir muitinės įstaigoms numatyto įpareigojimo atsižvelgti į šias išvadas apimties vertinimas prieštarauja šio Komiteto steigimo tikslams. Kaip matyti iš nurodyto kodekso septintos konstatuojamosios dalies, tokio Komiteto įsteigimu siekiama užtikrinti glaudų ir efektyvų valstybių narių ir Komisijos bendradarbiavimą su Muitinės kodeksu susijusioje srityje. Kalbant apie prašymus išduoti leidimą muitinės prižiūrimam perdirbimui, šis bendradarbiavimas gali, o kartais ir turi apimti Muitinės kodekso 133 straipsnio e punkte bei

Įgyvendinimo reglamento 502 straipsnyje numatytų ekonominių sąlygų patikrinimą ir konsultaciją su Komitetu prieš tai, kai atitinkamos muitinės įstaigos išduoda leidimą, arba po jo išdavimo.

29 Jei Komiteto išvadomis, kaip numato Muitinės kodeksas ir Įgyvendinimo reglamentas, siekiama informuoti muitinės įstaigas apie nagrinėjamas ekonomines sąlygas, nei iš Įgyvendinimo reglamento formuluotės, būtent iš jo 504 straipsnio 4 dalies, nei iš Komiteto paskirties ar konsultavimosi su pastaruoju siekiamų tikslų neišplaukia, kad Komiteto išvados saistytų nagrinėjamas muitinės įstaigas.

30 Be to, tiek Muitinės kodekso 133 straipsnio e punktas, kuris numato, kad atvejai, kuriais ekonominės sąlygos laikomos įvykdytomis, gali būti nustatomi taikant Komiteto procedūrą, tiek to paties kodekso 249 straipsnis, kuris įtvirtina, kad Komitetas gali nagrinėti bet kurį su muitų teisės aktais susijusį klausimą, patvirtina, kad Komiteto paskirtis iš esmės yra palengvinti kompetentingoms nacionalinės muitinės įstaigoms priimti sprendimus, o ne numatyti joms įpareigojimus.

31 Toks Įgyvendinimo reglamento 504 straipsnio 4 dalies aiškinimas, pagal kurį Komiteto išvados nėra įpareigojančios, neturėtų būti paneigtas faktu, kad tam tikromis aplinkybėmis, ypač, kaip ir pagrindinėje byloje, susijusiomis su prekėmis, kurioms taikomos žemės ūkio politikos priemonės, Komiteto konsultacija yra privaloma pagal Įgyvendinimo reglamento 552 straipsnio 2 dalį. Net ir tokiais atvejais kompetentingos nacionalinės valdžios institucijos privalo tiktai atsižvelgti į minėto komiteto išvadas ir nėra jomis susaistytos. Pareiga konsultuotis su Komitetu negali būti sutapatinama su pareiga laikytis jo priimtų išvadų.

32 Dėl tam tikrų valstybių narių, ypač Nyderlandų Karalystės, praktikos, pagal kurią aptariamos muitinės įstaigos automatiškai laikosi Komiteto išvadų, jei jos yra neigiamos, reikėtų pažymėti, kad pagal tam tikras Muitinės kodekso ir Įgyvendinimo reglamento nuostatas šios muitinės įstaigos vis dėlto gali priimti kitokį nei Komiteto sprendimą remdamosi kitokiu aplinkybių vertinimu ir pakankamai jį pagrįsdamos.

33 Esant šioms aplinkybėms, į penktąjį klausimą reikėtų atsakyti taip, kad Komiteto išvados nėra privalomos nacionalinėms muitinės įstaigoms, kurios sprendžia dėl prašymo išduoti leidimą taikyti muitinės prižiūrimą perdirbimą.

Dėl trečiojo ir ketvirtojo klausimų

34 Trečiuoju klausimu, kurį dabar reikia nagrinėti, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės klausia ar galima nagrinėti Komiteto išvadų, priimtų remiantis Muitinės kodekso 133 straipsnio e punktu, galiojimą pagal EB 234 straipsnį. Tuo atveju, jei Teisingumo Teismas manytų, kad tai priklauso jo kompetencijai, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas ketvirtuoju klausimu klausia, ar pagrindinėje byloje nagrinėjamos Komiteto išvados galioja atsižvelgiant tiek į jų motyvavimą, tiek į jose pateikiamus ekonominius argumentus.

35 EB 234 straipsnyje numatyta, kad Teisingumo Teismo jurisdikcijai priklauso priimti preliminarų nutarimą dėl EB sutarties aiškinimo bei dėl Bendrijos institucijų ir Europos Centrinio Banko aktų galiojimo ir išaiškinimo.

36 Remiantis Teisingumo Teismo praktika, ši nuostata suteikia Teisingumo Teismui jurisdikciją priimti prejudicinį sprendimą dėl visų be išimties Bendrijos institucijų priimtų aktų galiojimo ir išaiškinimo (1989 m. gruodžio 13 d. Sprendimas *Grimaldi*, C-322/88, Rink. p. 4407, 8 punktas).

37 Šiuo atžvilgiu pastebėtina, kad neginčijama, jog Komiteto išvados negali būti priskiriamos Komisijai. Kadangi Komisija ir valstybės narės gali ir kartais turi pasikonsultuoti su Komitetu, nagrinėdamos prašymą išduoti leidimą taikyti muitinės prižiūrimą perdirbimą, šios teismų praktikos prasme šios komiteto išvados negali būti laikomos aktu, kurį priėmė institucijos. Ši išvada taip pat išplaukia iš tikslų, kurių siekiama Komiteto įsteigimu, t. y. paprasčiausiai užtikrinti glaudų ir efektyvų bendradarbiavimą tarp valstybių narių ir Komisijos su Muitinės kodeksu susijusioje srityje.

38 Dėl Komiteto išvadų privalomumo pirmiausia reikia priminti, kad, kaip matyti iš šio sprendimo 26–33 punktų, jos nėra privalomos nacionalinėms muitinės įstaigoms, kurios priima sprendimą dėl prašymo išduoti leidimą taikyti muitinės prižiūrimą perdirbimą.

39 Šį aiškinimą patvirtina Teisingumo Teismo praktika, susijusi su kitomis panašiomis nuomonėmis, pavyzdžiui, Bendrojo muitų tarifo nomenklatūros komiteto, įsteigto 1969 m. sausio 16 d. Tarybos reglamentu (EEB) Nr. 97/69 dėl priemonių siekiant suvienodinti Bendrojo muitų tarifo nomenklatūrą (OL L 14, p. 1), nuomone. Dėl Komiteto išvadų reikėtų pabrėžti, kad nors jos yra svarbi priemonė užtikrinant valstybių narių muitinės įstaigų vienodą Muitinės kodekso taikymą ir gali būti laikoma reikšminga priemone šiam kodeksui aiškinti, jos nėra teisiškai įpareigojančios (šiuo klausimu žr. 1977 m. vasario 15 d. Sprendimo *Dittmeyer*, 69/76 ir 70/76, Rink. p. 231, 4 punktą; 1980 m. liepos 11 d. Sprendimo *Chem-Tec*, 798/79, Rink. p. 2639, 11–12 punktus ir 1994 m. birželio 16 d. Sprendimo *Develop Dr. Eisbein*, C-35/93, Rink. p. I-2655, 21 punktą).

40 Kadangi Komitetas buvo įsteigtas siekiant užtikrinti glaudų ir efektyvų bendradarbiavimą tarp valstybių narių ir Komisijos su Muitinės kodeksu susijusioje srityje, valstybių narių muitinės įstaigos turi tik atsižvelgti į jo išvadas, bet neprivalo jų laikytis priimdamos galutinį sprendimą. Iš esmės šis galutinis sprendimas, reikalui esant, yra nacionalinio teismo teisminės kontrolės objektas.

41 Todėl į trečiąjį klausimą reikia atsakyti taip, kad Komiteto išvadų, priimtų taikant Muitinės kodekso 133 straipsnio e punktą, galiojimas negali būti nagrinėjamas pagal EB 234 straipsnį.

42 Atsižvelgiant į atsakymą, pateiktą į trečiąjį klausimą, nėra reikalo atsakyti į ketvirtąjį klausimą.

Dėl pirmojo klausimo

43 Pirmuoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas klausia, kaip turi būti aiškinama Muitinės kodekso 133 straipsnio e punkto frazė „nepadarant neigiamo poveikio esminiams panašias prekes gaminančių Bendrijos gamintojų interesams“. Iš esmės jis nori sužinoti, ar pagal šią nuostatą nagrinėjant prašymą išduoti leidimą taikyti muitinės prižiūrimą perdirbimą turi būti atsižvelgiama ne tik į galutinių produktų rinką, bet ir į ekonominę žaliavų, naudojamų gaminant paminėtas prekes, rinkos situaciją.

44 *Coberco Dairy Foods* mano, kad Muitinės kodekso 133 straipsnio e punkto frazė „nepadarant neigiamo poveikio esminiams panašias prekes gaminančių Bendrijos gamintojų interesams“ turi būti aiškinama kaip reiškianti vien perdirbtų produktų, tai yra galutinių produktų, Bendrijos gamintojų interesus.

45 Graikijos ir Nyderlandų vyriausybės bei Komisija mano, kad atsižvelgiant į Muitinės kodekso 133 straipsnio e punkto sąvokas, kontekstą ir tikslus, ekonominių sąlygų patikrinimas reiškia, kad turi būti atsižvelgiama tiek į perdirbtų produktų gamintojų interesus, tiek ir į produktų, kurie yra panašūs į naudojamus perdirbimui, gamintojų interesus.

46 Italijos vyriausybė teigia, kad ekonominių sąlygų patikrinimas pirmiausia turi būti susijęs su žaliavų gamintojais, nes, pirma, jie turi naudos iš muitinės prižiūrimo perdirbimo procedūros ir, antra, būtent šiems produktams yra numatyta palankių šios procedūros apsaugos priemonių. Vėliau tais pačiais tikslais šį patikrinimą reikia atlikti atsižvelgiant į Bendrijos rinką. Trečia, taip priimtas sprendimas turėtų būti vienodai taikomas visose valstybėse narėse.

47 Pastebėtina, kad Muitinės kodekso 133 straipsnio e punkto formuluotė, kurioje nurodomi „esminiai panašias prekes gaminančių Bendrijos gamintojų interesai“, nedetalizuojant, ar jie žymi galutinių produktų gamintojų interesus, ar taip pat apima ir žaliavų, kurios naudojamos gaminti paminėtus produktus, gamintojų interesus, nepateikia aiškaus atsakymo į pateiktą klausimą, nes reikia atsižvelgti į šios sąvokos naudojimo kontekstą, tai yra ekonominio poveikio muitinės procedūrą, kurios atžvilgiu ši nuostata taikoma, ir šios procedūros tikslus.

48 Pagal Muitinės kodekso 130 straipsnį muitinės prižiūrimo perdirbimo procedūra leidžia Bendrijos muitų teritorijoje, netaikant prekybos politikos priemonių, naudoti importo muitais neapmokestintas ne Bendrijos prekes, atliekant perdirbimo operacijas, kurios pakeičia šių prekių rūšį arba pavidalą, o atlikus šias operacijas gautus produktus išleisti į laisvą apyvartą, taikant už juos nustatytas importo muitų normas. Ši procedūra, remiantis Įgyvendinimo reglamento 551 straipsnio 1 dalies pirmąja pastraipa, taikoma prekėms, kurias perdirbus gaunami produktai, kuriems taikomi mažesni, negu taikomi importo prekėms, importo muitai.

49 Muitinės prižiūrimo perdirbimo procedūra buvo įtvirtinta siekiant išvengti neigiamų pasekmių automatiškai taikant Bendrijos muitų tarifą Bendrijoje vykdomai perdirbimo veiklai. Tačiau, suteikiant pirmenybę Bendrijos perdirbėjams, kurie pagal šią procedūrą neprivalo mokėti muito mokesčių už iš trečiųjų valstybių importuotus produktus, ši procedūra vis dėlto gali neigiamai paveikti esminius perdirbimo procese naudojamas žaliavas gaminančių Bendrijos gamintojų interesus.

50 Atsižvelgiant į šį galimą interesų konfliktą, akivaizdu, kad ekonominių sąlygų patikrinimo, numatyto Muitinės kodekso 133 straipsnio e punkte, tikslas yra atsižvelgti į šiuos skirtingus interesus, tai yra žaliavų perdirbėjų ir panašias prekes gaminančių Bendrijos gamintojų interesus. Šios nuostatos tikslas, kaip nurodė Komisija, yra įvertinti leidimo taikyti muitinės prižiūrimą perdirbimą naudą perdirbimo veiklai, palyginti su galimomis tokio leidimo suteikimo pasekmėmis, Bendrijos gamintojams, gaminantiems į perdirbamus produktus panašias prekes.

51 Be to, tik toks Muitinės kodekso 133 straipsnio e punkto tikslų aiškinimas, pagal kurį turi būti apsaugoti visų Bendrijos gamintojų, tai yra tiek galutinių produktų, tiek ir šių prekių gamybai naudojamų žaliavų gamintojų, interesai, leidžia atsižvelgti į

Bendrijos bendrosios politikos reikalavimus, įskaitant bendrąją žemės ūkio politiką, kaip reikalauja Muitinės kodekso trečia ir ketvirta konstatuojamosios dalys.

52 Todėl į pirmąjį klausimą reikia atsakyti taip, kad nagrinėjant prašymą išduoti leidimą taikyti muitinės prižiūrimą perdirbimą taikant Muitinės kodekso 133 straipsnio e punktą, reikia atsižvelgti ne tik į galutinių produktų rinką, bet ir į ekonominę žaliavų, naudojamų gaminant paminėtas prekes, rinkos situaciją.

Dėl antrojo klausimo

53 Antruoju klausimu prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas klausia, kokius kitus kriterijus reikia taikyti aiškinant Įgyvendinimo reglamento 502 straipsnio 3 dalyje nurodytą frazę „sukurti arba palaikyti perdirbimo veiklą“ ir ar reikia konkrečiai atsižvelgti į numatyta perdirbimo veikla sukuriamų darbo vietų skaičių.

54 *Coberco Dairy Foods* teigimu, kadangi ši nuostata nenumato jokių apribojimų dėl darbo vietų išsaugojimo ar sukūrimo, šis darbo vietų skaičius nėra tinkamas kriterijus.

55 Remiantis, be kita ko, Muitinės kodekso 133 straipsnio e punktu ir Įgyvendinimo reglamento 502 straipsnio 3 dalimi, prieš suteikdamos leidimą taikyti muitinės prižiūrimą perdirbimą, nacionalinės muitinės įstaigos privalo patikrinti, ar įvykdytos tam tikros ekonominės sąlygos, ypač kai kalbama apie prekes, kaip antai cukrus, kurių atžvilgiu taikomos žemės ūkio politikos priemonės.

56 Pagal Muitinės kodekso 133 straipsnio e punktą šis patikrinimas leidžia nustatyti, ar leidimas taikyti muitinės prižiūrimą perdirbimą gali padėti sukurti ar išlaikyti prekių perdirbimo veiklą Bendrijoje nedarant neigiamo poveikio esminiams panašias prekes gaminančių Bendrijos gamintojų interesams. Sąlyga, pagal kurią šis leidimas galėtų padėti sukurti ar išlaikyti perdirbimo veiklą Bendrijoje, pakartojama ir Įgyvendinimo reglamento 502 straipsnio 3 dalyje.

57 Kadangi šios Bendrijos teisės nuostatos, taikomos muitinės prižiūrimo perdirbimo procedūrai, nenurodo kitokių kriterijų, į kuriuos reikia atsižvelgti vertinant jose numatytas ekonomines sąlygas, reiktų priminti šia procedūra siekiamus tikslus, nurodytus šio sprendimo 50–52 punktuose, ir aplinkybę, kad šių sąlygų patikrinimo tikslas yra atsižvelgti į skirtingus žaliavų gamintojų ir panašių prekių Bendrijos gamintojų interesus, laikantis Bendrijos bendrosios politikos reikalavimų.

58 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, pritariant Nyderlandų ir Graikijos vyriausybėms bei Komisijai, reikia pabrėžti, kad šiose nuostatose įtvirtintos ekonominės sąlygos turi būti vertinamos atsižvelgiant į visas su perdirbimo veiklos sukūrimu ar jos palaikymu susijusias aplinkybes, kaip antai įvykdytų investicijų vertė, veiklos trukmė ir jos gyvybingumas, sukurtų darbo vietų pastovumas bei bet kuri kita atitinkama aplinkybė. Nors tam tikro minimalaus darbo vietų skaičiaus sukūrimas vykdant perdirbimo veiklą yra reikšminga aplinkybė atliekant pagal Muitinės kodeksą ir jo Įgyvendinimo reglamentą reikalaujamą ekonominių sąlygų tikrinimą, tai nebūtinai yra vienintelis kriterijus, į kurį reikia atsižvelgti. Taigi kriterijai, kuriais reikia remtis atliekant šį patikrinimą, priklauso nuo atitinkamos perdirbimo veiklos pobūdžio, o kiekvienas ekonominių sąlygų patikrinimas turi būti atliktas atsižvelgiant į konkrečias situacijos aplinkybes.

59 Todėl į antrąjį klausimą reikia atsakyti taip, kad kriterijai, į kuriuos reikia atsižvelgti vertinant „perdirbimo veiklos sukūrimą ar išlaikymą“ Muitinės kodekso 133 straipsnio e punkto prasme ir Įgyvendinimo reglamento 502 straipsnio 3 dalies prasme, gali apimti tam tikro minimalaus darbo vietų skaičiaus sukūrimo vykdant perdirbimo veiklą kriterijų, tačiau juo neapsiriboja. Šie kriterijai iš esmės priklauso nuo atitinkamos perdirbimo veiklos pobūdžio ir nacionalinė muitinės įstaiga, kuri turi patikrinti ekonomines sąlygas vadovaudamasi šiomis dviem nuostatomis, turi bendrai įvertinti visas reikšmingas aplinkybes, įskaitant ir sukuriamų darbo vietų skaičių, įgyvendinamų investicijų dydį ar numatomą veiklos trukmę.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

60 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (trečioji kolegija) nusprendžia:

1. **Nagrinėjant prašymą išduoti leidimą taikyti muitinės prižiūrimą perdirbimą pagal 1992 m. spalio 12 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, iš dalies pakeisto 2000 m. lapkričio 16 d. Europos parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 2700/2000, 133 straipsnio e punktą, reikia atsižvelgti ne tik į galutinių produktų rinką, bet ir į ekonominę žaliavų, naudojamų gaminant paminėtas prekes, rinkos situaciją.**

2. **Kriterijai, į kuriuos reikia atsižvelgti vertinant „perdirbimo veiklos sukūrimą ar išlaikymą“ Reglamento Nr. 2913/92, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 2700/2000, 133 straipsnio e punkto ir 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93, išdėstančio Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatas, iš dalies pakeisto 2001 m. gegužės 4 d. Komisijos reglamentu (EEB) Nr. 993/2001, 502 straipsnio 3 dalies prasme, gali apimti tam tikro minimalaus darbo vietų skaičiaus sukūrimo vykdant perdirbimo veiklą kriterijų, tačiau juo neapsiriboja. Šie kriterijai iš esmės priklauso nuo atitinkamos perdirbimo veiklos pobūdžio ir nacionalinė muitinės įstaiga, kuri turi patikrinti ekonomines sąlygas vadovaudamasi šiomis dviem nuostatomis, turi bendrai įvertinti visas reikšmingas aplinkybes, įskaitant ir sukuriamų darbo vietų skaičių, įgyvendinamų investicijų dydį ar numatomą veiklos trukmę.**

3. **Komiteto išvadų, priimtų taikant Reglamento Nr. 2913/92, iš dalies pakeisto Reglamentu Nr. 2700/2000, 133 straipsnio e punktą, galiojimas negali būti nagrinėjamas pagal EB 234 straipsnį.**

4. **Komiteto išvados nėra privalomos nacionalinėms muitinės įstaigoms, kurios sprendžia dėl prašymo išduoti leidimą taikyti muitinės prižiūrimą perdirbimą.**

Parašai.